

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6399/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранимир Марковић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1887/2024 од 03.12.2024. године, у седници одржаној 20.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1887/2024 од 03.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1887/2024 од 03.12.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 9665/19 од 29.01.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим су тражиле да се утврди постојање права стварне службености проласка далековода јачине 400 кв бр. 460, правац ТС „Ниш 2“ – ТС „Лесковац 2“, која је у власништву туженог на послужном добру који је у својини тужиоца, непокретности на кп бр .. уписане у ЛН бр. .. К.О. ..., а у корист туженог, као власника послужног добра у површини од 622 м2, у мерама и границама наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да им на име накнаде за конституисану стварну службеност на к.п. бр. .. уписане у ЛН бр. .. К.О. ..., исплати новчани износе од 32.888,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу исплати на име трошкова поступка новчани износ од 109.175,00 динара, а ако не плати у року, обавезан је да на досуђени износ трошкова плати законску затезну камату почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 1887/2024 од 03.12.2024. године, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 9665/19 од 29.01.2024. године, у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцу на име успостављене законске стварне службености преласка далековода преко парцеле која је у њеном власништву. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године, о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и питања застарелости ове накнаде. Ревизијом туженог указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање при оцени приговора застарелости потраживања, што је без утицаја на одлучивање о посебној ревизији имајући у виду да се застарелост потраживања цени у зависности од утврђене чињенице доцње дужника, што значи да се ради о чињеничном питању. Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и накнаде на име законске стварне службености тужилац је поднео 19.12.2019. године, а вредност предмета спора је 32.888,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић